Curier londonez

(Urmare din pagina I-a)

tare, publicul e totdeauna în urmă față de adevărata situație și de abia acum s'a aflat că un nou tip de avioane de luptă „Defiant" se produce actualmente pe o scară întinsă.

Aceste monoplane cu aripi joase și două locuri sunt, după părerea experților, menite să eclipseze chiar tipul „Spitfire".

In timp de război un anumit număr de escadrile de avioane de luptă vor fi totdeauna în văzduh. Astfel, în orice timp, din noapte sau din zi, Marea Britanie ar dispune de o forță capabilă să intre în luptă cu inamicul înainte ca acesta să fi ajuns deasupra coastelor ei.

Acele avioane inamice care ar izbuti să treacă prin focul distrugător al avioanelor de luptă britanice ar fi apoi întâmpinate de tunurile anti-aeriene.

Toate vasele de război britanice sunt înarmate cu tunuri anti-aeriene de 10 cm., dar pe mare arma cea mai ucigătoare e probabil tunul multiplu „Pom-Pom". Vase cu un echipament complet de tunuri anti-aeriene vor patrula în continuu coastele engleze îndeplinind rolul unei prime și formidabile linii de foc.

Sunt cinci tipuri principale de tunuri anti-aeriene britanice, fiecare având o funcționare ce diferă puțin de a celorlalte. Un tun extrem de mobil e acela de 3 inchi cu un plafon de 7000 de metri și care lansează bombe de 16 livre greutate. Celelalte de 3-7 inchi și 4-5 inchi au un plafon de 12.200 metri și lansează bombele cu fantastica viteză de 12 și 8 tunuri pe minut.

Tunul de 3-7 inchii cu care sunt prevăzute majoritatea bateriilor anti-aeriene ale armatei teritoriale e de asemeni o armă extrem de mobilă și poate intra în acțiune cu o uimitoare repeziciune. Acest tun aruncă bombe în greutate de 28 de livre. Tunurile de 4-5 inchi sunt așezate în toate punctele importante spre a fi întrebuințate împotriva avioanelor care zboară la o mare înălțime și care au reușit să se strecoare printre avioanele de luptă.

Pe de altă parte tunul ușor de 2 livre e o armă foarte eficace împotriva aeroplanelor care zboară la o mică înălțime.

Fiecare fabrică mai importantă posedă aeroplane proprii spre a se apăra împotriva atacurilor aeriene. Regiunile congestionate, și alte focare vitale de industrie vor fi protejate de barajul de baloane dar uzinele mai îndepărtate vor fi apărate de extrem de eficacele tunuri „Bofors" cu care sunt înarmate toate bateriile ușoare anti-aeriene. Tot de un tip mai ușor sunt și mitralierele anti-aeriene „Vickers", folosite împotriva avioanelor care zboară la o mică înălțime.

Noaptea toate mijloacele de apărare anti-aeriană vor avea cooperarea reflectoarelor. O vastă organizație de reflectoare se va întinde asupra Marei Britanii în timpul războiului, mulțumită unei adevărate rețele de legături telefonice. Raza reflectorului, având o putere de 250 milioane de lumânări, pe o distanță de 10 kilometri, e îndreptată asupra unui avion care se apropie sau de observatori prevăzuți cu lunete puternice sau, dacă vizibilitatea e mică, de operatori cu instrumente-detectoare.

Aceste reflectoare sunt așezate la depărtări de două mile între ele și, de obicei, se concentrează câte trei asupra unui avion inamic.

Cel mai eficace mijloc de apărare împotriva avioanelor care zboară la o mică înălțime e probabil barajul de baloane. Londra în special va fi bine apărată prin acest sistem. Bineînțeles, asupra amănuntelor se păstrează cel mai mare secret, dar se știe că actualmente barajul de baloane al Londrei e gata să intre oricând în acțiune.

Cinci sute de baloane operând din patru puncte în jurul Londrei, N-E, N-V, S-E și S-V vor forma acest baraj.

In rezumat, avioanele inamice care ar voi să atace Anglia vor fi întâmpinate chiar înainte de a ajunge deasupra coastelor de un roi de avioane britanice, având o viteză superioară oricărui alt avion de luptă și o formidabilă putere ucigătoare. Puține vor putea să se strecoare și acele care ar reuși ar fi întâmpinate de focul tunurilor anti-aeriene. Noaptea ele ar fi orbite de razele reflectoarelor, care iluminându-le-ar face o țintă ușoară pentru gloanțele și bombele forțelor anti-aeriene. Ceva mai mult, ele ar fi silite să se ridice la o înălțime de la care n'ar putea bombarda în mod eficace anumite obiective.

Dar, dacă totuși unele avioane inamice ar izbuti să evite distrugerea și ar asvârli bombe, unele din acestea ar cădea pe spațiuri goale necauzând nici o pagubă, iar altele ar cădea asupra orașelor. Impotriva acestei ultime eventualități cetățeanul britanic e echipat cu formidabile mijloace de apărare.

Trei milioane de ne-combatanți, copii, bătrâni și invalizi, ar fi repede evacuați în primele trei sau patru zile dela izbucnirea conflictului din regiunile prea aglomerate.

Pentru cei cari vor rămâne s'a organizat un vast sistem de apărare: kilometri de tranșee s'au săpat în parcurile londoneze și în spații similare din celelalte orașe. Casele sunt consolidate și 500.000 de adăposturi de oțel sunt puse în mod gratuit la dispoziția a trei milioane de cetățeni al căror venit nu trece de 250 de lire. Se speră că așa numitele „adăposturi Anderson" vor fi procurate în mod gratuit, cât de curând, acelora al căror venit e superior.

De pe acum un milion și jumătate de femei și bărbați și-au oferit serviciile spre a colabora într'un fel sau altul la apărarea anti-aeriană. Numai în serviciul auxiliar de pompieri s'au înrolat până acum 160.000 de voluntari.

Acest corp, care e echipat cu cele mai noui aparate împotriva incendiilor, va funcționa ca un compliment vital al mecanismului din timp de pace. In toate orașele cetățenii se înrolează în acest serviciu, menirea lor principală fiind de a preveni izbucnirea panicii în timpul atacurilor aeriene, și de a ajuta la nevoie populația civilă.

Se poate să fi fost adevărat că Marea Britanie nu era pregătită împotriva atacurilor aeriene în Septembrie trecut, când a izbucnit criza. Astăzi însă, acesta nu mai e adevărul și visurile strategilor despre un „război fulgerător" bazat pe un atac distrugător asupra Londrei și a marilor orașe britanice, nu sunt azi decât niște simple visuri.

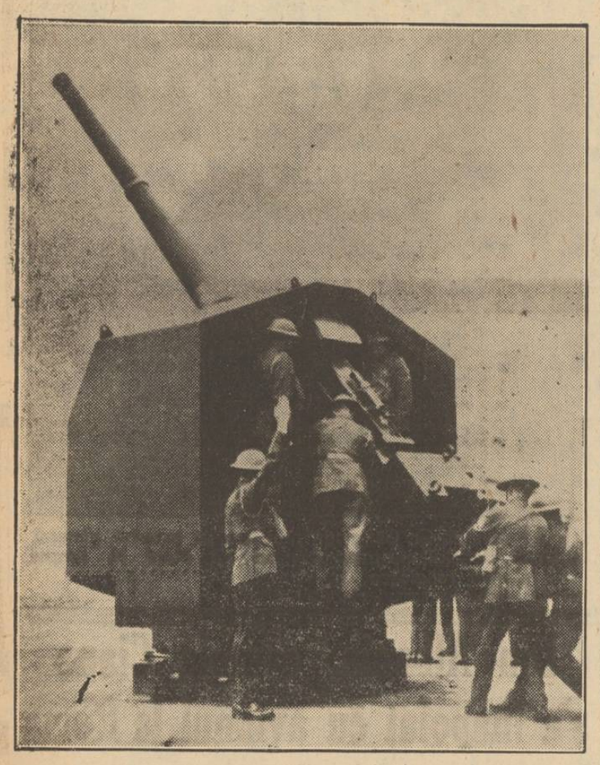

O armă ucigătoare : Tunul de 4—5 inchi, care se găsește în toate punctele importante ale Angliei

EGLOGĂ

In n-rul 33, de Sâmbătă, 19 August, al revistei „Universul literar", d. N. Davidescu, poetul de mare autoritate, publică o admirabilă poemă întitulată „Eglogă".

Mai colaborează în acelaș număr al revistei, d-nii : Prof. Al. Marcu, Toma Vlădescu, N .Crevedia, Emil Botta, Neagu Rădulescu, Laurențiu Fulga.

Nuvele, poezii, articole și cronici mai iscălesc d-nii : Victor Popescu, Mircea Mateescu, Romeo Alexandrescu, Luca Dumitrescu, Ion A. Bucur, C. Munteanu, Traian Lalescu, C. Postelnicu, George Voinescu, Ștefan Baciu și Constantin Fântâneru.

Ilustrații și desene humoristice de Voinescu.

Cereți cu prețul de 5 lei, la toate chioșcurile și librăriile din țară :

UNIVERSUL LITERAR

Memento

Calendar

MARȚI, 22 AUGUST

Ortodox: Sfântul Martir Agatonic († 304).
Catolic: Sfântul Timoteiu (400).
Protestant: Oswald.
Evreesc: 7 Elul 5699.
Mahomedan: 6 Regeb 1358.

*

Răsăritul soarelui 5.26; apusul 19.10

*

In anul 1716, marele Mitropolit Antim Ivireanul fiind scos din demnitatea de Mitropolit, de către Nicolae Mavrocordat, fu înecat în Dunăre de către zbirii acestui neomenos fanariot.

Radio

MARȚI, 22 AUGUST

RADIO-ROMANIA
160 kHz. 1875 m. 150 kw.
RADIO-BUCUREȘTI
823 kHz. 364,5 m. 12 kw.
RADIO-EXPERIMENTAL
32.5 m. 9.23 MHz. 300 wați

7: Deschiderea emisiunii.
Concert de dimineață (discuri): Sardana de Viladomat și Sardana de Bou; Vals din „Cassenoisette" de Ceaikowski; Potpuriu din opereta „Sânge polonez" de Nedbal.
Gimnastică ritmică.
Continuarea concertului dimineții (discuri): Potpuriu de melodii de Benatzky (pian: Peter Kreuder); Selecțiuni din „Liliacul" de Joh. Strauss; Potpuriu de valsuri de Waldteufel.
Sfaturi gospodărești și igienice.
Inchiderea emisiunii.
12: Muzică variată (discuri): Uvertură la „Euryanthe" de Weber (orch. simf. din Amsterdam dirij. de Willem Mengelberg); Arie din „Damnațiunea lui Faust" de Berlioz (voce: Yvonne Gall); Cântec de seară de Schumann (vioară: Georg Kulenkampff); Lied de Liszt (voce: Heinrich Schlusnus); Sonetul lui Petrarca no. 14 de Liszt (pian: Walter Rehberg); Uvertură la „Visul unei nopți de vară" de Mendelssohn (orch. filarm. din Berlin dirij. de Wilhelm Furthwaengler; Nocturnă din „Visul unei nopți de vară" de Mendelssohn (Orch. Operei din Berlin dirij. de Leo Blech); Cortegiul nuntașilor din „Lohengrin" de Wagner (Corul și Orch. festivalurilor din Beyruth dir. de Heinz Tietjen).
13: Ora, Sport, Cota Dunării și a barei Sulina.
13.05: Concert de prânz. Orchestra de salon de vară; voce Veronica Maximilian: Vals din „Faust" de Gounod; Suită orientală de Popy: a) Baiaderele; b) Pe malul Gangelui; c) Dans caracteristic; d) Patrula; Te-am iertat, vals lent de Gilly Stiploșek și Am o mică melodie, tango de Dinu Șerbănescu (voce Veronica Maximilian); Pe o piață persană de Ketelbey; Valsul femeilor de Boulanger.
13.45: Spectacole.
13.55: Continuarea concertului: Dece-ai plecat, tango de Victor Predescu și Când eși Leano la portiță de Nicușor Predescu (voce: Veronica Maximilian); Cântec de leagăn de Walter Vogel (solo vioară); Arii naționale.
14.10: Radio-jurnal.
14.30: Continuarea concertului Orchestrei de salon de vară: Schițe caucaziene de Ipolitow Iwanow; Ieși o clipă la fereastră, tango de Constantinescu și Ne-așteaptă o căsuță, tango de Roman (voce: Veronica Maximilian); Menuet de Bocherini și Serenada de Haydn; Ai să revii într'o zi, tango de Vintilescu și Să rămânem nedespărțiți, tango de Vasiliu (voce: Veronica Maximilian; Frusinico, cântec de Marin Spiroiu (voce Veronica Maximilian) și arii naționale.
15.10: Actualități.
19: Ora, Mersul vremii.
19.02: Cronica artistică.
19.17: Erica Morini (vioară) și Alexander Brailowsky (pian), discuri:

I. Erica Morini (vioară): Rondino de Kreisler pe o temă de Beethoven și Dans spaniol de De Falla; Turnul lui Ștefan și Frumosul Rosmarin de Kreisler.
II. Alexander Brailowsky (pian): Impromptu in la major. Preludii no. 6 și 3 și Studiu no. 12 de Chopin; Fantezie impromptu și Mazurca în si bemol major de Chopin; Studiu în mi major de Chopin; Baladă în sol minor de Chopin.
20: Teatrul sătesc de Victor Ion Popa.
20.15: Concert de muzică nordică, Orchestra Radio dirij. de Ion Ghiga: Suită lirică de Grieg; Carnaval la Paris de Svendsen; Lebăda din Tuonela de Sibelius (solo corn englez: Pavel Tornea); Suita II-a din „Peer Gynt" de Grieg; Rugăciune și dans din „Olaf Trygvason" de Grieg.
21.15: Jazz american (discuri): Lola, fox de Means; Melodie de dans de Palmer (Trio vocal: Surorile Boswell); Fox de Razaf și Fox de Loeb; Melodii din filmul „Varietăți" de Mercer (voce: Dick Powell); Cântece de dans; Melodie de dans de Freed (voce: Connie Boswell); Caravana, fox de Tizal și Melodie de Goodwin; Două melodii de Flynn și Franklin.
22: Radio-jurnal (I); Sport.
22.15: Muzică de dans (discuri): Polca de Glahé și Fox de Schmidseder; Swing și Blues de Jeschek; In vals ne-am întâlnit și Rio-Rino, rumba de Dendrino (voce: Ion Luican).
22.35: Cântece italiene. D-na Ecaterina Amigdali: Dragoste, zeu orb din fire, de Francesco Cavalli; Arietă de Frescobaldi; Buze roșii ca rubinul de Ottorino Respighi; Strada albă de Balilla Pratella; Arietă de Caccini; Nebunatica de Marchesi.
23: Radio-jurnal (II).
23.15: Concert de noapte al Orchestrei Ionel Giurgea, transmis de la restaurantul „Modern".
23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză, germană și italiană.

*

VARȘOVIA, 1339,3 m. 224 kHz. 120 kw. — 20.30: Concert de seară. 22: Concert Chopin. 23: Plăci. 24: Inf.
BUDAPESTA, 549,5 m. 546 kHz. 120 kw. — 21.40: Parodii orchestrale. 22.40: Inf. 23: Recital de canto. 23.20: Sonată în fa minor (Beethoven). 24: Concert de orchestră. 1.05: Inf.
VIENA, 506,6 m. 592 kHz. 150 kw. 21.15: Melodii și dansuri populare din Tirol. 22: Cabaret politic. 23: Inf., Meteor. 23.30: Concert de muzică vieneză.
PRAGA, 470 m. 638 kHz. 120 kw. 20.20: Discuri. 20.30: Transmisiune dela teatrul Național: Diavolul și Caterina. 24: Muzică cehă.
ROMA, 420,8 m. 713 kHz.—20.25: Plăci. 21: Ora, Inf. 21.30: Concert de orchestră. 22: Varietăți muzicale. 22.40: Inf. 22.50: Orchestră de dans. 23.20: Concert de orchestră. 24: Radiojurnal. 0.15: Muzică de dans.

———ox⊙ ❖ ⊙xo———

UNGARIA A SĂRBĂTORIT ZIUA SFÂNTULUI ȘTEFAN

Budapesta, 20 (Rador). — Toată Ungaria a sărbătorit Duminică ziua Sfântului Ștefan, patronul țării.

Conform tradiției, după slujba oficiată de cardinalul Seredi la biserica Sf. Ștefan, moaștele primului rege al Ungariei au fost purtate pe principalele străzi ale Budapestei, fiind urmate de o procesiune imensă în frunte cu cardinalul Seredi, cu regentul Horthy și cu numeroase personalități, fiind apoi depuse în biserica dela cetățue, unde vor rămâne expuse **o săptămână.**

———ox⊙ ❖ ⊙xo———

Buletin arheologic și numismatic

(Urmare din pag. 1-a)

sată a acestor două capete, cât și expresia lor cu totul deosebită sunt indicații lămurite, că artistul monetar a voit să reprezinte două idei cu totul opuse, idei cari până acum n'au putut fi ghicite. Unii numismați și arheologi le-au considerat că reprezintă zei ai vânturilor opuse, dinspre Dunăre și din spre mare; alții le-au interpretat ca zei ai navigației în aceste direcții opuse; alții au crezut că reprezintă soarele care răsare și apune în mare, în sfârșit alții cred a fi cei doi frați Dioscuri, cari stăpânesc furtunile și călăuzesc pe marinari prin toate primejdiile.

In orice caz această diferență de expresie a celor două capete de tineri nu există decât pe monetele arhaice, căci după anul 400 în. d. Cr. drahmele de argint în Histria reprezintă amândouă capetele la fel: cu părul vâlvoiu, dar pieptănat cu cărare la mijloc, ochii mari deschiși și fața contractată, deci o expresie de groază. In acest timp dispare de pe revers pătratul adâncit și stema orașului ocupă întreg câmpul, iar de altă parte încep a se emite și piese divizionare de 1½ oboli și de ½ obol, dar cu aceleași tipuri ca și ale drahmelor. (Fig. 2—3).

Relațiile comerciale pe care le aveau Istrienii au făcut ca monetele lor de argint să circule și în afară de teritoriul orașului și a ținutului din împrejurimi. Ele s'au găsit până acum nu numai în tot restul Dobrogei, dar și în Insula Șerpilor, unde în antichitate existau temple cari atrăgeau numeroși vizitatori. De asemenea în toată valea Dunării de jos și chiar în centrul Ardealului.

Dar după anul 250 în d. Cr. situația Histriei s'a schimbat în rău. Un războiu lung și nenorocit pe care l-au purtat cu orașul Bizanț i-a produs pagube atât de mari și l-a zdruncinat atât de mult comerțul, încât a trebuit să renunțe la emiterea monetelor de argint și să înceapă a bate monete de bronz.

Aceste monete continuă să reprezinte pe revers vechea stemă a orașului, dar tipul de pe față, cele două capete inversate, nu se mai păstrează, ci este înlocuit cu capete de divinități. In primul rând al lui Apollon, protectorul orașului (Fig. 4); apoi al lui Helios cu nimb radiat (Fig. 5); al Demetrei, cu coroană de spice; al zeului fluvial Istros, cu barbă mare și cornite de taur, etc.

Mai târziu când vestitul Aristagoras — despre care am vorbit într'un buletin precedent — a ajutat orașul să se refacă, s'au bătut și monete cu numele său. Ele reprezintă pe față pe Apollon șezând pe un scut și ținând într'o mână arcul, în cealaltă săgeata, iar pe revers stema orașului și sub ea numele prescurtat al lui Aristagoras. (Fig. 6).

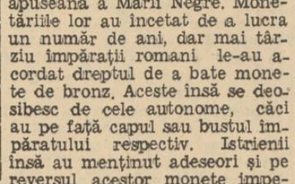

Scurt timp în urmă Istrienii au fost nevoiți să se alieze cu regele Mithradates VI al Pontului contra Romanilor. El le-a trimis atunci o cantitate de aur, din care au bătut monete spre a face față cheltuielilor.

Sunt singurele piese de aur bătute de acest oraș. Ele însă nu sunt monete orășenești, ci monete regale, de oarece reprezintă pe față capul lui Mithradates, iar pe revers pe zeița Atena șezând pe tron și ținând în mâna dreaptă o Victorie. Numai pe laturea tronului se află numele orașului Histria scris prescurtat (Fig. 7).

Dar răscoala lui Mithradates n'a reușit, iar Romanii învingători au supus și Histria și celelalte orașe grecești de pe coasta apuseană a Mării Negre. Monetăriile lor au încetat de a lucra un număr de ani, dar mai târziu împărații romani le-au acordat dreptul de a bate monete de bronz. Aceste însă se deosebesc de cele autonome, căci au pe față capul sau bustul împăratului respectiv. Istrienii însă au menținut adeseori și pe reversul acestor monete imperiale vechea stemă a orașului lor. In condițiile acestea ei au emis monete până în timpul împăratului Gordian III, deși orașul fusese prădat la 238 de cetele năvălitoare ale Goților.

Dar odată cu moartea lui Gordian (243 d. Cr.) monetăria istriană a încetat în mod definitiv de a mai funcționa, deși orașul a mai durat vre-o două veacuri, dar de sigur lipsit de orice importanță economică și culturală.

Monetele din Histria au fost cunoscute de numismații apuseni încă din veacul al XVII-lea. Primii noștri numismați: marele ban Mih. Ghica și N. Mavrus le-au avut în colecțiile lor și le-au descris în cataloagele manuscrise ce ne-au lăsat. Dar primul care s'a ocupat mai intens cu numismatica acestui oraș a fost M. C. Sutzu. Exemplul său a fost urmat de W. Knechtel, arhiepiscopul R. Netzhammer, L. Ruzicka, Dr. G. Severeanu, Val. Bude și dr. M. Golescu cari au adus cu toții contribuții importante la cunoașterea monetelor din Histria. Lucrarea fundamentală, deși acum învechită, asupra monetelor din toate orașele noastre pontice se datorește numismaților germani B. Pick și K. Regling și poartă titlul: Die antiken Münzen Nord griechenlands, Berlin (I. 1898, II 1910).

CONST. MOISIL

Conferința internațională de „Documentație" dela Zürich

Intre 10—14 Aug. a. c., s'a ținut la Zürich a XV-a conferință internațională de documentație, organizată sub egida „Federației internaționale de documentație" (F.I.D.) cu sediul în Haga, de către „Asociația elvețiană de documentație", cu sediul în Zürich.

Chestiunile mai importante ce s'au discutat anul acesta au concurat în jurul temelor: *Diviziunea muncii între bibliotecă și documentație, documentația în administrație, documentația în industrie și procedee fotografice de multiplicat, în documentație.*

Membrii conferinței au putut asculta, cu ocazia expoziției naționale elveține și o dare de seamă asupra expoziției, pe care au și vizitat-o cu deamănuntul, datorită inlesnirilor făcute de comitetul organizator.

Desvoltarea F.I.D. este poarte interesantă. Pornind în 1895 dela un institut internațional de bibliografie, (fundat în acelaș an de un congres internațional de bibliografie) s'a constatat din ce în ce mai mult, că granițele problemei bibliografice sunt prea strâmte, lărgindu-se în 1910, cu ocazia organizării congresului internațional de bibliografie și documentație din Bruxelles, spre a face un popas în 1914, din cauza războiului mondial, înaintea căruia institutul putea înumăra deja 125 publicațiuni. După război, în 1924, s'a hotărît, de către o comisiune, la Haga și s'a confirmat la Geneva organizarea Institutului pe bază federativă spre a cuprinde asociațiile cum și persoanele fizice ce se ocupă de astfel de probleme; iar în 1930 i s'a schimbat numele în „Institutul internațional de documentație (I. I. D.) pentru ca în 1938 să devină Federația internațională de documentație F.I.D.).

Față de importanța din ce în ce mai mare a documentației, într'o epocă de mare producție intelectuală, când cercetătorul izolat nu mai poate domina cu puterile sale acest extraordinar material din domeniul tehnicei, științei, literaturii etc., țara noastră nu putea să rămână streină de o astfel de mișcare pe plan internațional.

Așa se face că s'au găsit acolo reprezentate următoarele instituțiuni: Universitatea din Cluj (d-na și d. Prof. Dr. Crăciun); Universitatea din București (Prof. Georgescu Tistu dela facultatea de filozofie); Academia de înalte studii comerciale și industriale (Ch. Tudurí); Institutul de cercetări și experimentație forestieră (Ing. Tr. Heroiu) și Școala Politechnică București (Ing. Drăgulănescu).

Această participare s'a făcut din propria inițiativă a persoanelor sau instituțiilor respective.

Problema *documentației* trece însă mult peste preocupările izolate ale celor ce au putut lua contact cu această organizație internațională.

Pentru că aproape toate instituțiile noastre sunt interesate la această problemă, unele ministere au deja oficii sau birouri de documentație, că personalitățile conducătoare ale F. I. D. și-au exprimat plăcerea de a vedea și România printre asociațiile componente ale Federației, că în fine dela o organizare a acestei acțiuni nu avem decât de câștigat pe plan național și internațional, reprezentanții noștri au căzut de acord a pune și la noi în țară bazele unei asociații naționale de documentație, asupra căror investigațiuni și realizări vom reveni la timpul oportun.

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți, la reînoirea abonamentu[illegible] să lipească pe cuponul [illegible] datului poștal eticheta abonamentului expirat.

Săptămâna internațională

(Urmare din pagina I-a)

Germaniei. Deci, nimic nu mai îndreptățește — cel puțin deocamdată — să se reție ca o eventualitate posibilă ideea unei conferințe.

*

N'a lipsit în cursul săptămânei trecute nici „faptul misterios". Intr'adevăr astfel a fost considerată întrevederea, neașteptată și nu se știe încă de cine provocată, dintre d. Burckhardt, înaltul comisar al Societății Națiunilor la Danzig și cancelarul Hitler.

Inaltul comisar a refuzat să facă vreo declarație precisă asupra acestei întrevederi. Cercurile oficiale poloneze au dezmințit orice amestec și declară că n'au avut cunoștință despre întrevedere decât după ce a avut loc. Cercurile autorizate britanice tăgăduesc deasemenea că întrevederea ar fi fost inspirată din Anglia. A circulat însă o versiune după care înaltul comisar ar fi fost invitat de însuși cancelarul Hitler. In ce privește rezultatul întrevederei, el nu pare să fi adus vreo lămurire sau să fi dat indicațiuni asupra unoi noui posibilități de înțelegere. D. Burckardt a remis la Londra, la Paris și la Stockholm, adică membrilor „comitetului de trei", un raport amănunțit asupra convorbirilor avute cu Fuehrerul.

*

Vecina noastră Ungaria, a jucat în cursul săptămânei care a expirat, un rol politic care a fost și este încă urmărit cu toată atențiunea. Contele Csaky, ministrul de externe al Ungariei, a fost în Germania, oaspete al d-lui dr. Frick, ministrul de interne al Germaniei. Vizita particulară, spun ungurii, simplă recreație în cadrul poetic al lacului Starnberg. Opinia publică însă nu crede că în timp ce soarta Europei este în joc, ministrul de externe al unui stat, care acum câteva săptămâni a declarat că este strâns legat de puterile axei și că el înțelege să fie leal față de prieteni în vremuri grele, poate avea răbdarea ca atunci când se discută probleme atât de grave, să admire răsfățul apelor lacului Starnberg la lumina lunei. Deaceea, opinia publică de pretutindeni continuă a fi convinsă că ministrul de externe al Ungariei a avut într'adevăr prilejul să discute în Germania atitudinea țărei sale în situația actuală.

S'a vorbit de o presiune germană asupra Ungariei — dar Budapesta dezminte. Contele Csaky a vizitat însă — și de data aceasta în mod oficial—pe d. Mussolini la Roma. A participat la întrevederea care a durat patru ore și contele Ciano, ministrul dde externe italian. Prietenia ungaro-italiană ne îndreptățește să vedem în această vizită dorința Ungariei de a avea aprobarea și sprijinul Italiei pentru atitudinea pe care o va adopta. Nimic nu ne îndreptățește însă să presupunem că Ungaria ar inclina spre o completă independență de atitudine față de politica axei. E adevărat că de câtva timp, partidul micilor agricultori din Ungaria a adoptat o atitudine din ce în ce mai pronunțată împotriva unei înglobări a politicei Ungariei la aceea a Germaniei. „Spațiul vital al Reichului — a spus Sâmbătă d. Tibor Eckhardt, președintele acestui partid — astfel cum este el definit dela 15 Martie încoace de către Germania, este incompatibil cu ceea ce înțelegem noi ungurii prin misiunea noastră națională". Și d. Tibor Eckhardt a precizat: „Sunt de acord — a spus d-sa — cu contele Csaky că în aceste timpuri grele trebue să dovedim loialitatea noastră față de prieteni. Dar aceasta se aplică fiecăruia din cei TREI prieteni europeni ai noștri. Și dacă, cu toate rugăminții noastre, între ei ar izbucni un conflict, noi n'ar trebui în nici un caz să ne amestecăm în acest conflict".

Rămâne să se vadă dacă la Roma s'a adoptat acest punct de vedere sau dacă guvernul din Budapesta, va limita „lealitatea" față de prieteni numai la puterile axei părăsind pe al treilea.

*

Un alt eveniment european de o extremă importanță și care este interpretat ca o indicație asupra intențiunilor Reichului este protectoratul militar german asupra Slovaciei. Oficial se dezminte acest protectorat afirmându-se că el nu depășește prevederile acordurilor existente.

Cercurile oficiale germane spun că e vorba de încheerea între Germania și Slovacia a unei înțelegeri militare în conformitate cu articolul II din pactul încheiat între cele două țări la 23 Martie 1939. Totuși în Anglia, în Franța și în Statele Unite se dă cu totul altă interpretare pătrunderei a numeroase trupe germane în Slovacia. „Incă odată d. Hitler — spune Mew York Times — a acționat cu viteza fulgerului și fără preaviz; d-sa a pus stăpânire militară pe Slovacia abia cinci luni după ce garantase în mod solemn granițele acestei țări pe 25 de ani". Iar ziarul londonez „Times" scrie: „Acțiunea prin care Reichul a adus Slovacia sub „protectorat militar" era așteptată la Londra". Și marele ziar englez trage trei concluzii din dreptul pe care și l-a asigurat Germania de a avea oriunde trupe pe teritoriul slovac: 1) s'a luat orice șansă Ungariei de a anexa Slovacia; 2) Germania va putea exercita o și mai mare presiune asupra Ungariei și 3) Germania și-a întărit baza ei sudestică în caz de război cu Polonia".

*

Intreruperea conferinței anglo-japoneze a completat seria evenimentelor grave în cursul săptămânei expirate. Faptul poate avea consecințe din cele mai serioase. Presa japoneză continuă atacurile contra Marei Britanii. Se vorbește de probabilitatea unei blocade a Hongkongului. Părerea dominantă este că accentuarea tensiunei europene încurajează rezistența și pretențiunile japonezilor.

*

Și acum ne întrebăm dacă să punem sau nu o încheere de sinteză a situației internaționale așa cum s'a prezentat la finele săptămânei încheiate.

Opinia publică ar vrea o singură încheere: război sau pace?

Cine ar putea face însă o asemenea încheere?

De aceea ca și în trecut, repetăm că, în ce ne privește, opinia publică românească trebue să-și păstreze tot calmul și să aibă întipărite în minte și în suflet cuvintele M. S. Regelui rostite la Constanța:

„Ceea ce este românesc nu se poate da — ceea ce este românesc se va apăra".

Inscrierile și examenele
la facultatea de științe din București

Facultatea de științe din București are patru secțiuni de licență și anume: fizico-chimice, matematici; naturale și geografie.

Inscrierile pentru examenul de admitere în anul întâiu la toate secțiunile vor începe Luni 2 Octombrie și vor dura până la 25 Octombrie, inclusiv.

Pentru înscriere se vor prezenta următoarele acte: diploma de bacalaureat în original; extractul de naștere; certificatul de naționalitate; dovada de satisfacerea obligațiunilor relative la instrucția premilitară; două fotografii pe fond alb, format 6/9.

Aceste acte, însoțite de formularul respectiv de înscriere se vor depune la secretariatul facultății din str. R. Poincaré 14, în zilele mai sus amuntate, afară de Sâmbătă și sărbătorile legale, între orele 17—19.

Formularul de înscriere se poate procura la secretariatul facultății.

Taxa pentru examenul de admitere este de lei 100 și se achită la cassieria facultății odată cu depunerea actelor.

Pentru examenul de admitere se cere materia de liceu, corespunzătoare secțiunii unde se solicită înscrierea.

Examenul de admitere va fi după 25 Octombrie a. c., la o dată ce se va anunța la timp.

Candidații cari vor trece examenul de bacalaureat în sesiunea Septembrie și cărora nu li s'au eliberat încă diplomele, se vor înscrie în mod provizoriu cu o adresă oficială de trecerea acestui examen, din partea Inspectoratului școlar respectiv.

Candidații cari s'au înscris și au depus actele la altă facultate pentru examenul de admitere și cari vor să se înscrie și la facultatea de științe, vor prezenta o copie după diploma de bacalaureat, eliberată de facultatea unde se află depuse actele.

Deasemenea facultatea de științe va elibera copii după diploma de bacalaureat, acelor candidați cari vor să se înscrie și la altă Facultate.

Toate celelalte acte se vor prezenta în original.

Inscrierile se vor face în zilele mai sus fixate, nici o înscriere ne mai primindu-se după data de 25 Octombrie a. c.

Inscrierile pentru examenele din sesiunea Octombrie vor începe în ziua de 18 Septembrie după cum urmează: Secțiunea matematici 18 și 19 Sept.; secțiunea fizico-chimice 20 și 21 Sept.; secțiunea naturale 22 și 25 Sept.; secțiunea geografie 26 și 27 Sept. Pentru înscriere se va prezenta carnetul de frecvență; recipisele de plata taxelor școlare pe anul școlar 1938—1939; recipisa de plata taxelor pentru examenele din sesiunea Octombrie 1939.

Studenții vor completa cîte[illegible] formularul de înscriere la examene, arătând examenele la cari se înscriu.

Formularul se procură dela secretariatul Facultății.

Taxele pentru examene se achită anticipat la cassieria rectoratului universității.

Se atrage atenția studenților de a nu plăti decât taxele pentru examenele la cari au dreptul a se înscrie.

Inscrieri după datele mai sus arătate nu se vor mai primi.

———ox⊙ ❖ ⊙xo———

Atacul banditesc din Roșiorii de Vede

Roșiori de Vede, 19 August

Un atac banditesc s'a întâmplat în orașul nostru în următoarele împrejurări: In noaptea de Sâmbătă 19 August pela ora 1, comerciantul Nicolache Hagi-Zisu din str. Oituz, s'a pomenit în camera unde dormea, cu doi indivizi care amenințându-l cu moartea i-au cerut cheile dela casa de bani. Comerciantul a început să se lupte cu ei, în care timp s'a trezit și soția sa Elisabeta, care era în patul alăturat. Aceasta a rugat pe banditi să nu-l mai lovească pe soțul său, că le dă cheile dânsa. Dându-le cheile, banditii s'au dus la casa de bani, care era în aceeaș cameră, ca s'o deschidă, dar neștiind cum să procedeze au cerut să o deschidă victimele. In acest moment soția nefiind supraveghiată s'a repezit la fereastră și a început să strige ajutor.

Hoții au lovit-o atunci cu cuțitele în cap și cu pumnii peste gură, rupându-i dinții, dar auzind că vin vecinii, au luat-o la fugă pe ușă, luând cu ei cheile dela casa de bani, pantalonii în care se aflau cheile și portofelul cu 400 lei.

Sosind imediat poliția, a fost chemat d. doctor Trandafirescu, care a dat ajutor victimelor, care au grave tăieturi cu cuțitele la cap, lovituri de ciomag și pumni.